

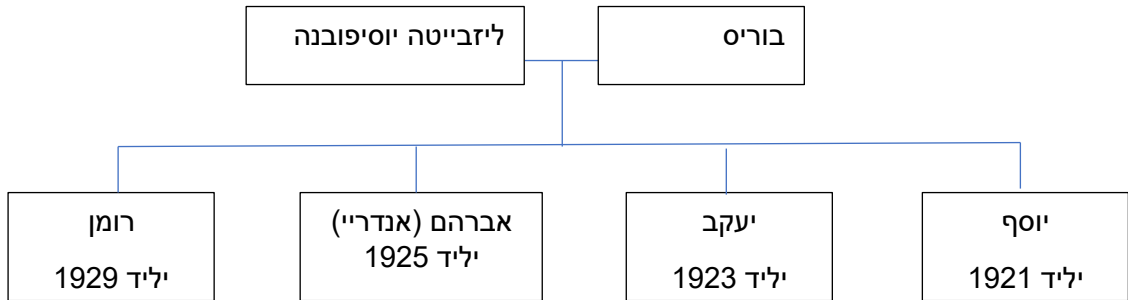
ראיון עם אנדריי בוריסוביץ
 הראיון התקיים בדירתו בבית מוגן
 ברחוב לוחמי הגטאות 12 בקריית ביאליק

ראיינו : גב' בלה זריבאץ וחבצלת פדרליין

7.1.2020

אנדריי נולד ב 18.3.1925 בשם אברהם סמולקוב.
 אנדריי נולד בכפר חוטינייטסקי במחוז ארלובסקה
 (300 ק"מ ממוסקבה).

בית הספר היהודי 1937

ההורים שמרו על הדת היהודית
 והקפידו על הכשרות, שמרו את
 השבת וכן חגגו את החגים
 היהודיים.
 הבנים לא הקפידו על כללי היהדות
 ולא שמרו על אורח חיים יהודי.
 אברהם - בוריס / אנדריי למד בבית
 ספר יהודי, בו למדו בנים ובנות
 יחד, במשך 4 שנים.

בפרוץ מלחמת העולם השנייה, בספטמבר 1939, אנדרי עם אחיו יעקב נשארו בעיר אורול.

אביו עבד במפעל לייצור דליים מברזל ועוד ולא נתנו לו לצאת מהעיר. יוסף, אחיו הגדול היה סטודנט באוניברסיטה וכמו כל הסטודנטים גם הוא גויס לצבא.

אמו עם שני אחיו הקטנים נסעו לעיר פּנְזָה הרחוקה מהעיר אורול.

מימין : אנדרי עם הבן של יוסף
ליד קברו של יעקב.

יעקב אחיו, כאשר התגייס הוא נשלח ללמוד בבית ספר לחיילים במשך חצי שנה, ואז הוא נשלח להשתתף במלחמה. בקרב הראשון בו השתתף, באוגוסט 1942, הוא נהרג.

יוסף האח הגדול בתחילת המלחמה היה לוחם. סטלין החליט שסטודנטים בשנה הרביעית ללימודיהם ישוחררו מהצבא ויחזרו ללמוד. ואכן, יעקב המשיך את לימודיו בעיר אחרת, שם סיים את לימודיו.

כאשר אנדרי היה בן 17, הצטרף לכוחות הלוחמים בפּנְזָה. הוא הגיע למחנה הצבאי והתגייס לפּיחּוּטָה (חי"ר), כיוון של היה לו כל ידע בלוחמה צבאית, הוא שימש כנהג.

הקרבות החלו מיד.

לאחר חודשיים היה צורך להסיע משאית עם פגזים לשדה הקרב. היו הפצצות לעבר השיירה, ואחת מהן פגעה בנהג משאית ושאלו :

- מי יכול להחליף את הנהג?

אנדרי ידע קצת לנהוג והתנדב לנהוג והביא את המשאית לשדה הקרב בסמולנסק, ומאז נשאר אנדרי בגדוד המשאיות כ-50 ק"מ מאזור הקרבות. מפעם לפעם היה נוסע עם המשאית טעונה בפגזים / כלי נשק לשדה הקרב.

פעם אחת פגעה גם בו פצצה, ואנדריי נפצע. רסיסים פגעו בכף ידו וכן בכף הרגל והיה לו זעזוע מח.

בבית החולים היה רק יומיים, וכאשר הרגיש טוב יותר ביקש להשתחרר ולחזור לתפקיד שלו.

כאשר חזר ליחידה הצבאית בה שירת, התברר שהדיביזיה הותקפה ממארב של הגרמנים ונהרגו כמה אלפים מהלוחמים.

אנדריי הועבר לחזית הקרב בגבול יפן ושימש כנהג משאית מסוף שנת 1943 עד 1948.

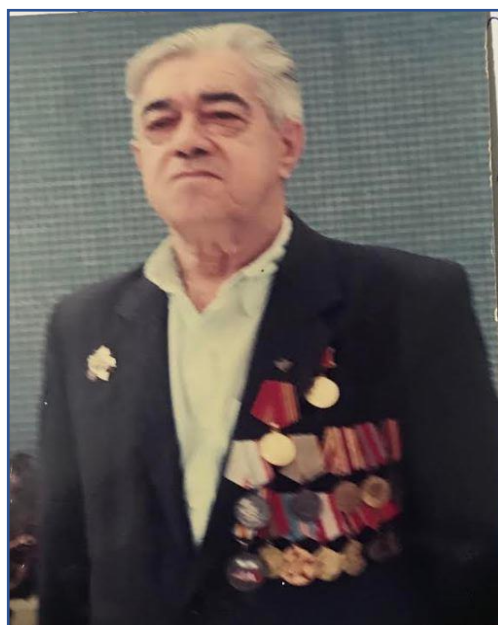
לקראת סוף המלחמה בשנת 1945 התחילה המלחמה בין רוסיה ליפן. את המלחמה יזמה רוסיה.

אנדריי, היה בן 22 והשתתף במלחמה זו.

אנדריי היה בדרגת טוראי.

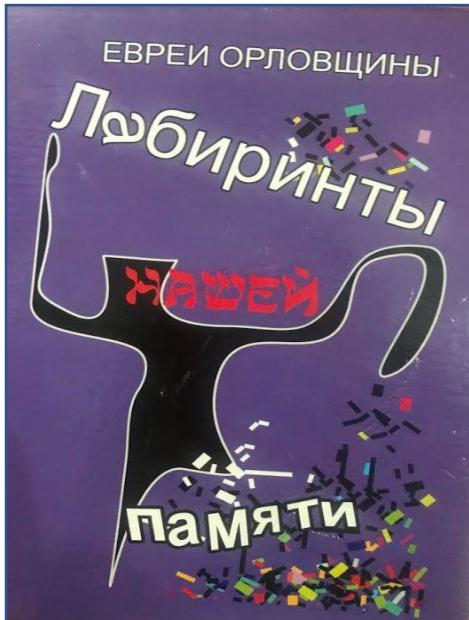
את המדליות קיבל לאחר המלחמה.

בשנת 1945, לאחר המלחמה, הציל את המפקד שלו, וגם על כך קיבל מדליה.

בזמן המלחמה לא ידעו שאנדריי יהודי.

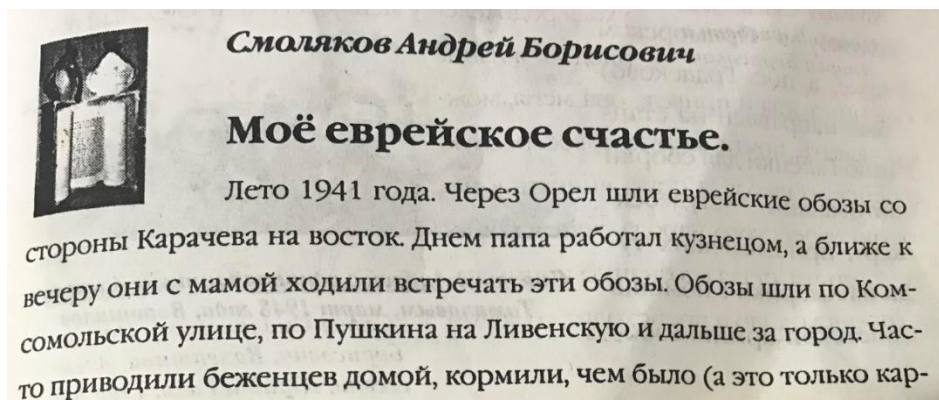
אנדריי לא הסתיר זאת, בפספורט היה רשום שהוא יהודי.

הספר שבידי אנדריי נקרא "מבוך הזיכרון שלי". הפרקים בספר מתארים את חיי הקהילה היהודית שגרו בעיר אורל (OROL)

הפרק הנוגע למשפחתו של אנדריי נקרא: "המזל היהודי שלי" והיא נכתב בשנת

1941

תמונות משפחתיות מהספר :

מימין : אנדריי ואחיו הגדול יוסף.

מימין : יוסף, אשתו ולנטינה, יורי הבן, ומאחור גלה (גלינה)